

Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne. Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§1

[Zakres i podstawy Regulaminu Dyscyplinarnego]

1. Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa określa podmioty podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej, zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej, czyny zagrożone odpowiedzialnością dyscyplinarną (dalej – „naruszenia dyscyplinarne”), rodzaje kar dyscyplinarnych i zasady karania, organy dyscyplinarne i ich kompetencje oraz zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego.
2. Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa został przyjęty uchwałą Walnego Zgromadzenia Delegatów Polskiego Związku Golfa z dnia 30 maja 2022 r., a następnie zmieniony uchwałą Walnego Zgromadzenia Delegatów Polskiego Związku Golfa z dnia 30 czerwca 2025 r. na podstawie §16 ust. 14 Statutu Polskiego Związku Golfa oraz art. 45b w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. 2010 Nr 127 poz. 857 ze zm.).
3. Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa nie obejmuje zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej dotyczącej dopingu w sporcie. Polski Związek Golfa uznaje i respektuje reguły, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. 2019 poz. 1872 ze zm.). Wyłączne prawo do realizacji odpowiedzialności dyscyplinarnej dotyczącej dopingu w sporcie ma Polska Agencja Antydopingowa, zgodnie z postanowieniami powyższej ustawy.
4. Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa stosuje się zgodnie z powszechnie obowiązującym w Polsce prawem.

§2

[Definicje]

1. Ilekroć w dalszych częściach Regulaminu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Golfa jest mowa o:
 - 1.1. PZG – rozumie się przez to Polski Związek Golfa;
 - 1.2. Statucie – rozumie się przez to Statut PZG;
 - 1.3. Regulaminie – rozumie się przez to niniejszy Regulamin Dyscyplinarny PZG;
 - 1.4. Komisji – rozumie się przez to Komisję Dyscyplinarno-Regulaminową PZG;
 - 1.5. Trybunał – rozumie się przez to Trybunał Arbitrażowy do spraw Sportu przy PKOl;
 - 1.6. Ustawa – rozumie się przez to ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.
2. Pozostałe wykorzystywane w Regulaminie pojęcia mają znaczenie nadane im przepisami Statutu, Regulaminu oraz Ustawy.

§3

[Podmioty podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej i zasady ich odpowiedzialności]

1. Odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają członkowie PZG, zarówno osoby prawne, jak i osoby fizyczne, oraz posiadające licencję PZG osoby fizyczne.
2. Osoba fizyczna podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione naruszenia dyscyplinarne, tj. gdy popełniła naruszenie dyscyplinarne umyślnie albo nieumyślnie. Naruszenie dyscyplinarne jest popełnione umyślnie, jeżeli osoba fizyczna ma zamiar jego popełnienia, to jest chciała je popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godziła. Naruszenie dyscyplinarne jest popełnione nieumyślnie, jeżeli osoba fizyczna nie miała zamiaru jego popełnienia, lecz na skutek niedołożenia należytej staranności wymaganej w danych okolicznościach popełniła naruszenie dyscyplinarne, mimo że możliwość jego popełnienia przewidywała albo powinna była przewidzieć.
3. Osoba prawna ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenia dyscyplinarne popełnione przez osoby fizyczne reprezentujące osobę prawną we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez PZG. Osoba prawna ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną niezależnie od zawinienia.

§4

[Naruszenia dyscyplinarne]

1. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za naruszenie Statutu, regulaminów PZG lub uchwał władz PZG.
2. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za naruszenie Reguł Statusu Amatora. Odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie Reguł Statusu Amatora ponoszą wyłącznie golfiści amatorzy oraz reprezentowane przez nich kluby golfowe.
3. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za naruszenie Reguł Handicapowych. Odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie Reguł Handicapowych ponosi się na zasadach i w trybie przewidzianych w Regułach Handicapowych, przy odpowiednim uwzględnieniu postanowień Regulaminu.
4. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za rażące naruszenie Reguł Gry w golfa. Ponoszenie odpowiedzialności przewidzianej bezpośrednio w Regułach Gry w golfa nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej przewidzianej w Regulaminie.
5. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za rażące naruszenie norm etycznych w sporcie, w tym dobrych obyczajów i zasad współżycia społecznego związanych z członkostwem w PZG lub udziałem we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez PZG.
6. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za działalność niezgodną z interesami PZG, w tym działalność na szkodę PZG lub za działalność narażającą dobre imię PZG.

7. Odpowiedzialność karna, w tym za przestępstwa i wykroczenia, administracyjna lub cywilna realizowane przed organami pozasportowymi nie wykluczają odpowiedzialności dyscyplinarnej za ten sam czyn przewidzianej Regulaminem.
8. Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi się za określone w Regulaminie niewykonywanie decyzji organów dyscyplinarnych PZG.

ROZDZIAŁ II

Kary dyscyplinarne. Zasady karania.

§5

[Kary dyscyplinarne]

1. Karami dyscyplinarnymi są:
 - 1.1. Upomnienie;
 - 1.2. Nagana;
 - 1.3. Pozbawienie punktacji w rankingu PZG;
 - 1.4. Zawieszenie albo wykluczenie z kadry narodowej;
 - 1.5. Pozbawienie statusu amatora;
 - 1.6. Dyskwalifikacja czasowa albo dożywotnia;
 - 1.7. Zawieszenie lub pozbawienie licencji PZG;
 - 1.8. Kara pieniężna;
 - 1.9. Wykluczenie z PZG.
2. Upomnienie polega na wskazaniu istoty popełnionego naruszenia dyscyplinarnego w połączeniu z zagrożeniem wymierzenia kary surowszej w przypadku kolejnego naruszenia dyscyplinarnego.
3. Nagana stanowi wyraz dezaprobaty skierowany do osoby, która popełniła naruszenie dyscyplinarne.
4. Karę pozbawienia punktacji we właściwym rankingu PZG wymierza się wyłącznie wobec zawodników.
5. Karę zawieszenia albo wykluczenia z kadry narodowej wymierza się wyłącznie wobec zawodników. Kara zawieszenia stanowi karę terminową, którą wymierza się na okres do sześciu (6) miesięcy.
6. Karę pozbawienia statusu amatora wymierza się za naruszenia Reguł Statusu Amatora.
7. Kara dyskwalifikacji polega na utracie prawa do uczestniczenia we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez PZG. Kara dyskwalifikacji czasowej stanowi karę terminową, którą wymierza się na okres do dwóch (2) lat. Kara dyskwalifikacji dożywotniej może zostać wymierzona wyłącznie za rażące naruszenie dyscyplinarne.

8. Kara zawieszenia albo pozbawienia licencji polega na utracie prawa do uczestniczenia we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez PZG i pełnienia jakichkolwiek funkcji we władzach lub organach PZG. Karę zawieszenia lub pozbawienia licencji PZG wymierza się wobec osób fizycznych posiadających licencję PZG. Jeżeli osoba fizyczna posiada więcej niż jeden rodzaj licencji PZG, zawieszenie lub pozbawienie jednego rodzaju licencji nie wpływa automatycznie na inne posiadane przed daną osobą fizyczną licencje, w zakresie prawa do uczestniczenia we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez PZG lub pełnienia funkcji we władzach lub organach PZG, chyba że organ dyscyplinarny zadecyduje inaczej. W przypadku zawodników kara zawieszenia lub pozbawienia licencji oznacza brak oficjalnego handicapu PZG w okresie wykonywania kary. Kara zawieszenia stanowi karę terminową, którą wymierza się na okres do dwóch (2) lat.
9. Karę pieniężną wymierza się wyłącznie wobec osób prawnych. Karę pieniężną wymierza się w kwocie do pięciu tysięcy (5.000) złotych. Zapłata kary pieniężnej następuje w terminie czternastu (14) dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji dyscyplinarnej, pod rygorem wykluczenia z PZG w przypadku jej niewykonania.
10. Karę wykluczenia z PZG, polegającą na utracie członkostwa w PZG, wymierza się wyłącznie wobec osób będących członkami PZG zgodnie z §7 Statutu, za rażące naruszenia Statutu, regulaminów lub uchwał władz PZG, a także za działalność niezgodną z interesami PZG, w tym działalność na szkodę PZG, lub za działalność narażającą dobre imię PZG.

§6

[Zasady wymiaru kar dyscyplinarnych]

1. Karę dyscyplinarną wymierza się w taki sposób by jej dolegliwość odpowiadała rodzajowi i wadze naruszenia dyscyplinarnego. W przypadku osób fizycznych dodatkowo uwzględnia się stopień winy, wiek i doświadczenie życiowe oraz wcześniejsze podleganie odpowiedzialności za naruszenie dyscyplinarne tego samego rodzaju. Ponadto wymierzając karę dyscyplinarną bierze się pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz potrzebę kształtowania postaw wśród innych członków PZG lub osób posiadających licencję PZG.
2. W przypadku jednoczesnego karania za kilka naruszeń dyscyplinarnych wymierza się karę za każde z naruszeń dyscyplinarnych z osobna, uwzględniając by łączna dolegliwość wobec osoby karanej pozostawała zgodna z zasadami wymiaru kary określonymi w § 6 ust. 1 Regulaminu.
3. Kary dyscyplinarne określone w § 5 Regulaminu mogą być wymierzane łącznie, co oznacza, że za dane naruszenie dyscyplinarne może być wymierzona więcej niż jedna kara dyscyplinarna, o ile przemawiały będą za tym zasady wymiaru kary określone w § 6 ust. 1 Regulaminu.
4. Zatarcie kary dyscyplinarnej następuje po upływie dwóch (2) lat od jej wykonania. Ewidencję kar dyscyplinarnych prowadzi Biuro PZG.

§7

[Kary dodatkowe]

1. Karami dodatkowymi, które mogą zostać nałożone łącznie z którąkolwiek z kar dyscyplinarnych określonych w §5 Regulaminu, są obowiązek przeproszenia za popełnione naruszenie dyscyplinarne i podanie decyzji dyscyplinarnej do wiadomości publicznej.
2. Organ dyscyplinarny może orzec o obowiązku przeproszenia w przypadku naruszenia dyscyplinarnego, w którym pokrzywdzonym została osoba posiadająca licencję PZG lub członek PZG. Organ dyscyplinarny określa termin i sposób wykonania obowiązku przeprosin, pod rygorem zawieszenia albo pozbawienia licencji PZG w przypadku jego niewykonania.
3. Organ dyscyplinarny może zadecydować o podaniu decyzji dyscyplinarnej do wiadomości publicznej poprzez publikację na portalu internetowym PZG. Decyzję o podaniu decyzji dyscyplinarnej do publicznej wiadomości wykonuje Biuro PZG.

ROZDZIAŁ III

Organy dyscyplinarne

§8

[Komisja Dyscyplinarno-Regulaminowa]

1. Organem PZG realizującym odpowiedzialność dyscyplinarną jest Komisja.
2. Komisja działa na podstawie Statutu i Regulaminu.
3. Komisja realizuje odpowiedzialność dyscyplinarną w trybie dwuinstancyjnego postępowania dyscyplinarnego określonego w Rozdziale IV Regulaminu. Komisja orzeka jako organ I i II instancji, o ile przepisy Regulaminu nie stanowią inaczej.
4. W sprawach dotyczących naruszenia Reguł Handicapowych Komisja orzeka jako organ II instancji, o ile Reguły Handicapowe nie stanowią inaczej.

§9

[Składy orzekające Komisji]

1. Komisja orzeka jako organ dyscyplinarny I instancji w składzie (3) trzyosobowym. Skład orzekający, wraz ze wskazaniem przewodniczącego składu orzekającego, wyznacza Przewodniczący Komisji na zasadzie rotacyjnej. W przypadku, gdy po wstępnej analizie wniosku o ukaranie Przewodniczący Komisji w oparciu o okoliczności faktyczne sprawy oraz charakter zarzucanego naruszenia dyscyplinarnego stwierdzi, że sprawa jest mniejszej wagi, może wyznaczyć do orzekania jako organ dyscyplinarny I instancji jedną (1) osobę, na zasadzie rotacyjnej. W przypadku, gdy osoba wyznaczona do orzekania w składzie (3) trzyosobowym bądź (1) jednoosobowo nie może orzekać z uwagi na

przeszkody faktyczne lub prawne, w tym, gdy wyłączy się od orzekania z własnej inicjatywy albo zostanie skutecznie wyłączona zgodnie §10 Regulaminu, Przewodniczący Komisji wyznaczy osobę kolejną.

2. Komisja orzeka jako organ dyscyplinarny II instancji w składzie (3) trzyosobowym. Skład orzekający, wraz ze wskazaniem przewodniczącego składu orzekającego, wyznacza Przewodniczący Komisji na zasadzie rotacyjnej. Do składu orzekającego w II instancji nie wyznacza się osoby orzekającej w I instancji. W przypadku, gdy osoba wyznaczona do składu orzekającego nie może orzekać z uwagi na przeszkody faktyczne lub prawne, w szczególności, gdy wyłączy się od orzekania z własnej inicjatywy albo zostanie skutecznie wyłączona z uwagi na §10 Regulaminu, Przewodniczący Komisji wyznaczy osobę kolejną.
3. Jeżeli na skutek wyłączenia od orzekania kolejnych osób nie będzie możliwości utworzenia składu orzekającego organu dyscyplinarnego w I lub II instancji, Przewodniczący Komisji za zgodą Zarządu PZG dokooptuje do składu Komisji *ad hoc*, tj. na czas danego postępowania dyscyplinarnego, osobę albo osoby spełniające wymagania określone w §13 ust. 4 i §24 ust. 3 Statutu.

§10

[Niezależność Komisji. Niezawisłość i bezstronność osób wchodzących w skład Komisji]

1. Komisja jest niezależna co oznacza, że w skład Komisji nie może wchodzić osoba, która pełni funkcje we władzach, innych organach lub komisjach problemowych PZG.
2. Osoby wchodzące w skład Komisji są niezawisłe w sprawowaniu swoich funkcji i podlegają jedynie Statutowi oraz Regulaminowi.
3. Osoba wyznaczona do składu orzekającego Komisji składa pisemne oświadczenie o bezstronności Przewodniczącemu Komisji w terminie trzech (3) dni od dnia uzyskania informacji o wyznaczeniu do orzekania. Osoba ta wskazuje wszelkie okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwości do jej bezstronności, w szczególności powiązania osobiste lub zawodowe ze stronami postępowania lub ich pełnomocnikami, które mogłyby rodzić konflikt interesów. Jeżeli w ocenie osoby wyznaczonej do składu orzekającego Komisji zachodzą okoliczności budzące wątpliwości co jej bezstronności, osoba ta wyłącza się od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym z własnej inicjatywy.
4. Osoba wyznaczona do składu orzekającego Komisji może zostać wyłączona od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym na wniosek strony postępowania dyscyplinarnego, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności. Wniosek o wyłączenie strona postępowania składa na piśmie w terminie siedmiu (7) dni od dnia, w którym okoliczności uzasadniające wyłączenie stały się jej znane. Wniosek o wyłączenie rozstrzyga Przewodniczący Komisji.
5. We wszelkich sytuacjach, w których Przewodniczący Komisji nie może orzekać lub podejmować innych decyzji zgodnie z Regulaminem z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności lub z uwagi na inne przeszkody faktyczne lub prawne, obowiązki Przewodniczącego Komisji przejmuje jego Zastępca.

6. Osoby wchodzące w skład Komisji nie mogą być pociągnięte do odpowiedzialności w związku ze swoją działalnością w Komisji za wyjątkiem naruszeń obowiązków będących wynikiem umyślnego działania lub rażącego zaniedbania.

ROZDZIAŁ IV

Postępowanie dyscyplinarne

§11

[Zasady postępowania]

1. Postępowanie dyscyplinarne jest dwuinstancyjne, z zastrzeżeniem §14 ust. 7 Regulaminu.
2. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się na wniosek o ukaranie, który może zostać skierowany do Komisji przez Zarząd PZG, komisję problemową, Komisję Rewizyjną PZG, członka PZG lub osobę posiadającą licencję PZG.
3. Wniosek o ukaranie składa się w terminie sześciu (6) miesięcy od uzyskania informacji o naruszeniu dyscyplinarnym, nie później jednak niż w terminie dwunastu (12) miesięcy od naruszenia dyscyplinarnego. W przypadku naruszenia dyscyplinarnego określonego w §4 ust. 2 Regulaminu wniosek o ukaranie składa się nie później niż w terminie sześciu (6) miesięcy od naruszenia dyscyplinarnego. Jeżeli naruszenie dyscyplinarne stanowi przestępstwo termin na wniesienie wniosku o ukaranie ulega wydłużeniu do upływu okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa.
4. Wniosek o ukaranie może zostać cofnięty do momentu zamknięcia rozprawy przed organem dyscyplinarnym I Instancji. W przypadku cofnięcia wniosku po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, wydaje się decyzję o umorzeniu postępowania. Ponownie złożenie cofniętego wniosku przeciwko tej samej osobie dotyczącej tego samego naruszenia dyscyplinarnego jest niedopuszczalne.
5. O wszczęciu postępowania dyscyplinarnego decyduje Przewodniczący Komisji. Odmawia się wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wniosek o ukaranie został złożony po terminie określonym w §11 ust. 3 Regulaminu lub jeżeli wniosek nie spełnia warunków formalnych określonych w §14 ust. 1 Regulaminu i nie zostały one usunięte w terminie określonym w §14 ust. 2 Regulaminu lub jeżeli w ocenie Przewodniczącego Komisji wniosek jest oczywiście bezzasadny lub gdy wszczęcie postępowania dyscyplinarnego jest niecelowe. Decyzja w kwestii odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wydawana jest na posiedzeniu.
6. Stronami postępowania dyscyplinarnego są osoba kierująca wniosek o ukaranie (dalej – „Wnioskodawca”) oraz osoba, przeciwko której wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne (dalej – „Odpowiedzialny”). Każdej ze stron postępowania dyscyplinarnego zapewnia się równe uprawnienia procesowe.
7. Odpowiedzialnemu przysługuje prawo do obrony, w szczególności prawo do zapoznania się z wnioskiem o ukaranie i materiałem dowodowym oraz ustosunkowania się co do

zarzutu naruszenia dyscyplinarnego. Prawo do zapoznania się z wnioskiem o ukaranie przysługuje Odpowiedzialnemu również w przypadku odmowy wszczęcia albo umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

8. Postępowanie dyscyplinarne jest jawne dla stron. Na wniosek Odpowiedzialnego rozprawa przeprowadzana jest publicznie. Wniosek o publiczne przeprowadzenie rozprawy składa się w odpowiedzi na wniosek o ukaranie. Zarządzenie o publicznym przeprowadzeniu rozprawy wydaje Przewodniczący Komisji, zaś informacja o terminie i formie rozprawy umieszczana jest na portalu internetowym PZG przez Biuro PZG. Przewodniczący Komisji może odmówić publicznego przeprowadzenia rozprawy, jeżeli mogłoby to obrażać dobre obyczaje albo jeżeli wymaga tego uzasadniony interes PZG lub którejkolwiek ze stron.
9. Organ dyscyplinarny kształtuje swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, oceniając ich wiarygodność i moc swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i doświadczenia życiowego.
10. Ciężar udowodnienia naruszenia dyscyplinarnego spoczywa na Wnioskodawcy. Wszelkie wątpliwości, które zostały niewyjaśnione bądź są niemożliwe do wyjaśnienia w postępowaniu dowodowym, rozstrzyga się na korzyść Odpowiedzialnego. Osobę fizyczną podlegającą odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie Regulaminu uznaje się za niewinną, dopóki jej wina nie zostanie udowodniona i stwierdzona ostateczną decyzją dyscyplinarną.

§12

[Pełnomocnicy]

1. Strony mogą być reprezentowane przez pełnomocników.
2. Pełnomocnikiem osoby fizycznej będącej stroną w postępowaniu dyscyplinarnym może być adwokat lub radca prawny, a ponadto rodzice, małżonek, rodzeństwo, zstępni, osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony, osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, a także upoważniona przez nią osoba będąca pracownikiem lub wchodząca w skład organów statutowych klubu golfowego, z którym strona jest związana.
3. Pełnomocnikiem osoby prawnej będącej stroną w postępowaniu dyscyplinarnym może być adwokat lub radca prawny, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony, osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, a także upoważniona przez nią osoba będąca jej pracownikiem lub wchodząca w skład jej organów statutowych.
4. Pełnomocnictwo wymaga formy pisemnej wskazującej osobę pełnomocnika, adres do doręczeń, w tym adres poczty elektronicznej oraz zakres umocowania.

§13

[Doręczenia]

1. Wszelkie pisma procesowe kierowane do Komisji wnosi się za pośrednictwem Biura PZG na adres poczty elektronicznej Biura PZG wskazany na stronie internetowej PZG, z tym zastrzeżeniem, że wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, odwołanie od decyzji o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz odwołanie od decyzji dyscyplinarnej wydanej w I instancji wnosi się dodatkowo na adres korespondencyjny PZG przy wykorzystaniu rejestrowanej przesyłki pocztowej lub kurierskiej. Za datę wpływu pisma procesowego uznaje się dzień wpływu na adres poczty elektronicznej PZG.
2. Wszelkie pisma Komisji oraz decyzje dyscyplinarne kierowane są za pośrednictwem Biura PZG na adresy poczty elektronicznej stron postępowania dyscyplinarnego, wskazane na potrzeby ich członkostwa w PZG lub licencji PZG albo na adresy poczty elektronicznej stron lub ich pełnomocników wskazane we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub w odpowiedzi na wniosek. Decyzje dyscyplinarne doręcza się dodatkowo przy wykorzystaniu rejestrowanej przesyłki pocztowej lub kurierskiej na adresy do doręczeń stron wskazane we wniosku o ukaranie lub odpowiedzi na wniosek. Za datę doręczenia korespondencji uznaje się dzień nadania poczty elektronicznej przez Komisję.
3. Ciężar wykazania, że pismo procesowe zostało prawidłowo wniesione spoczywa na stronie wnoszącej pismo. Ciężar wykazania nieotrzymania pisma nadanego przez Komisję zgodnie z § 13 ust. 2 Regulaminu spoczywa na stronie postępowania, do której pismo zostało skierowane. W szczególnych przypadkach i na uzasadniony wniosek zainteresowanej strony Przewodniczący Komisji może przywrócić termin na wniesienie pisma procesowego lub zarządzić ponowne doręczenie pisma kierowanego przez Komisję.

§14

[Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego]

1. Wniosek o ukaranie zawiera: (i) oznaczenie Komisji; (ii) imię i nazwisko lub nazwę osoby składającej wniosek o ukaranie oraz ewentualne wskazanie pełnomocnika; (iii) adres do doręczeń Wnioskodawcy lub pełnomocnika, w tym adres(y) poczty elektronicznej; (iv) imię i nazwisko lub nazwę osoby, przeciwko której kierowany jest wniosek o ukaranie; (v) dokładne określenie zarzucanego naruszenia lub naruszeń dyscyplinarnych; (vi) argumenty faktyczne i prawne dotyczące naruszenia dyscyplinarnego oraz dowody na ich poparcie; (vii) wniosek w zakresie kary dyscyplinarnej lub kar dodatkowych; (viii) podpis osoby składającej wniosek o ukaranie lub pełnomocnika; (ix) wymienienie załączników.
2. Wniosek o ukaranie przekazywany jest niezwłocznie przez Biuro PZG do Przewodniczącego Komisji, który bada czy wniosek o ukaranie spełnia warunki formalne określone w §14 ust. 1 Regulaminu. W przypadku, gdy wniosek o ukaranie nie spełnia warunków formalnych, Przewodniczący Komisji wzywa Wnioskodawcę do ich uzupełnienia w terminie siedmiu (7) dni, pod rygorem odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Przewodniczący Komisji odmawia wszczęcia postępowania, jeżeli zachodzą przesłanki określone w § 11 ust. 5 Regulaminu.

Jeżeli nie zachodzą przesłanki odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,

3. Organ dyscyplinarny I instancji przekazuje wniosek o ukaranie Odpowiedzialnemu, wyznaczając czternastodniowy (14) termin na złożenie odpowiedzi na wniosek o ukaranie. Niezależnie od powyższego wniosek o ukaranie przekazuje się Odpowiedzialnemu w przypadku odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.
4. Odpowiedź na wniosek o ukaranie powinna zawierać: (i) oznaczenie Komisji; (ii) imię i nazwisko lub nazwę osoby, przeciwko której wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne oraz ewentualnie wskazanie pełnomocnika; (iii) adres(y) do doręczeń, w tym adres(y) poczty elektronicznej; (iv) ustosunkowanie się do stawianego zarzutu, w tym przyznanie lub nieprzyznanie się do popełnienia zarzucanego naruszenia dyscyplinarnego; (v) podpis Odpowiedzialnego lub pełnomocnika; (vi) wymienienie załączników.
5. Odpowiedzialny, który nie przyznaje się do popełnienia naruszenia dyscyplinarnego może w odpowiedzi na wniosek o ukaranie przedstawić argumenty faktyczne i prawne na swoją obronę oraz dowody na ich poparcie, a także poinformować o skorzystaniu z prawa do składania wyjaśnień podczas rozprawy. Odpowiedzialnemu przysługuje prawo do odmowy złożenia odpowiedzi na wniosek o ukaranie oraz prawo do odmowy składania wyjaśnień. Niezłożenie odpowiedzi na wniosek o ukaranie nie stanowi przeszkody do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy.
6. Odpowiedzialny, który przyznaje się do popełnienia naruszenia dyscyplinarnego może złożyć wniosek o dobrowolne poddanie się karze zawierający skonkretyzowaną propozycję co do jej wymiaru. Organ dyscyplinarny I instancji może uwzględnić wniosek o dobrowolne poddanie się karze, jeżeli okoliczności naruszenia dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości a cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte albo wówczas, gdy jednoznacznie wyrazi na to zgodę Wnioskodawca. Organ orzekający I instancji może uzależnić uwzględnienie wniosku o dobrowolne poddanie się karze od zaakceptowania przez Odpowiedzialnego odmiennej kary zaproponowanej przez organ orzekający I instancji. Organ orzekający I instancji może zaproponować Wnioskodawcy i Odpowiedzialnemu zawarcie porozumienia co do wymiaru kary w wyznaczonym terminie, które to porozumienie będzie wiążące dla organu orzekającego I instancji. W przypadku uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się karze albo zawarcia porozumienia co do wymiaru kary między Wnioskodawcą a Odpowiedzialnym nie przeprowadza się rozprawy, zaś decyzja dyscyplinarna wydawana jest na posiedzeniu organu dyscyplinarnego I instancji. Od decyzji dyscyplinarnej uwzględniającej wniosek o dobrowolne poddanie się karze albo zatwierdzającej porozumienie między Wnioskodawcą a Odpowiedzialnym co do wymiaru kary nie przysługuje odwołanie do organu dyscyplinarnego II instancji, zaś decyzja organu dyscyplinarnego I instancji staje się ostateczna i niezaskarżalna.
7. W sytuacji, gdy wniosek o ukaranie nie został skierowany przeciwko osobie prawnej, organ dyscyplinarny I instancji informuje osobę prawną, którą reprezentuje Odpowiedzialny o prawie do przystąpienia do wszczętego postępowania dyscyplinarnego. Osobie prawnej, która przystępuje do postępowania dyscyplinarnego przysługują prawa Odpowiedzialnego.

8. Jeżeli okoliczności naruszenia dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości organu dyscyplinarnego I instancji, decyzja dyscyplinarna może zostać wydana na posiedzeniu, bez konieczności przeprowadzania rozprawy.
9. Postępowanie dyscyplinarne prowadzone na podstawie Regulaminu może zostać zawieszone przez organ dyscyplinarny I instancji na okres trwania postępowania karnego lub postępowania w sprawie o wykroczenia dotyczące tego samego czynu, jednak nie dalej niż do trzydziestego (30) dnia od prawomocnego ich zakończenia. Decyzję w kwestii zawieszenia wydaje się na posiedzeniu.
10. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w §11 ust. 5, §14 ust. 7, §14 ust. 9 lub 14 ust. 10 Regulaminu organ dyscyplinarny I instancji wyznacza rozprawę, która powinna odbyć się w terminie dwudziestu jeden (21) dni od otrzymania odpowiedzi na wniosek o ukaranie lub upływu terminu na złożenie odpowiedzi na wniosek o ukaranie. O terminie rozprawy zawiadamia się strony lub ich pełnomocników, informując ich o prawie do udziału w rozprawie. Termin rozprawy powinien być wyznaczony tak, aby między doręczeniem zawiadomienia a dniem rozprawy upłynęło co najmniej siedem (7) dni. Wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy Wnioskodawcy doręcza się odpowiedź na wniosek o ukaranie.

§15

[Rozprawa przed organem dyscyplinarnym I instancji]

1. Rozprawa odbywa się w siedzibie PZG lub innym miejscu wskazanym przez Biuro PZG, dogodnym dla Komisji i stron postępowania. Jeżeli tak zadecyduje organ dyscyplinarny I instancji rozprawa odbywa się w formie zdalnej, przy wykorzystaniu technologii umożliwiającej transmisję dźwięku i obrazu. Przebieg rozprawy, niezależnie od formy jej przeprowadzenia, może być rejestrowany przy wykorzystaniu technologii rejestracji dźwięku albo dźwięku i obrazu.
2. Niezależnie od sposobu przeprowadzenia rozprawy składanie wyjaśnień przez Odpowiedzialnego, przesłuchanie Wnioskodawcy lub świadka może nastąpić w formie zdalnej, przy wykorzystaniu technologii umożliwiającej transmisję dźwięku i obrazu. Strona wnioskująca o przesłuchanie świadka zobowiązana jest zapewnić jego obecność podczas rozprawy, pod rygorem pominięcia dowodu. Organ dyscyplinarny I instancji uprzedza zeznającego Wnioskodawcę lub świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie.
3. Dowód z zeznań świadka może zostać przeprowadzony także w formie pisemnej. Wniosek dowodowy zawierający zeznania świadka w formie pisemnej składa się wraz z wnioskiem o ukaranie albo w odpowiedzi na wniosek o ukaranie. Zeznania świadka w formie pisemnej zawierają informację o osobie świadka, jego relacji do stron postępowania oraz okolicznościach naruszenia dyscyplinarnego, a także przyrzeczenie co do prawdziwości składanych zeznań pod rygorem odpowiedzialności karnej. Po zapoznaniu się z zeznaniami świadka w formie pisemnej organ dyscyplinarny I instancji decyduje o ewentualnej konieczności przesłuchania świadka podczas rozprawy pod rygorem pominięcia dowodu, o czym informuje stronę składającą wniosek dowodowy.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę prawidłowo zawiadomionej strony lub jej pełnomocnika nie stanowi przeszkody do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli organ dyscyplinarny uzna obecność strony za konieczną lub kiedy niestawiennictwo na rozprawę będzie usprawiedliwione, rozprawa może zostać jednokrotnie odroczone na okres do czternastu (14) dni.
5. Rozprawa może zostać jednokrotnie odroczone na okres do czternastu (14) dni w przypadku usprawiedliwionej niemożności stawiennictwa osoby wyznaczonej do orzekania jako organ dyscyplinarny I instancji.
6. Organ dyscyplinarny I Instancji może pominąć dowód, jeżeli uzna, że: (i) jego przeprowadzenie napotyka trudne do przewyżczenia przeszkody, lub; (ii) zmierza on wyłącznie do przedłużenia postępowania, lub; (iii) nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia.
7. W toku rozprawy organ dyscyplinarny I instancji, a także strony i ich pełnomocnicy mają prawo zadawać pytania osobom składającym wyjaśnienia lub zeznania. Ponadto strony lub ich pełnomocnicy mają prawo wypowiadać się co do wszystkich kwestii podlegających rozstrzygnięciu oraz zajmować stanowisko we wszystkich kwestiach, w których strona druga zabiera głos. Po zakończeniu postępowania dowodowego organ dyscyplinarny I instancji udziela każdej ze stron końcowego głosu, przy czym jako ostatnia zabiera głos Odpowiedzialny.
8. Po wysłuchaniu końcowych głosów stron organ dyscyplinarny I instancji zamyka rozprawę i zarządza przerwę, która powinna być nie dłuższa niż trzydzieści (30) minut, celem rozważenia decyzji dyscyplinarnej. Ogłoszenie decyzji dyscyplinarnej wraz ze zwięzłym podaniem motywów rozstrzygnięcia oraz pouczeniem stron o terminie i trybie wniesienia odwołania następuje po przerwie. Jeżeli sprawa jest szczególnie złożona organ dyscyplinarny może odroczyć ogłoszenie decyzji dyscyplinarnej na oznaczony termin przypadający nie później niż siedem (7) dni po zamknięciu rozprawy.

§16

[Decyzja organu dyscyplinarnego I instancji]

1. Organ dyscyplinarny I instancji wydaje decyzję o: (i) odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, albo; (ii) ukaraniu, w którym uznaje się, że Odpowiedzialny ponosi odpowiedzialność za popełnienie naruszenia dyscyplinarnego, albo; (iii) uwolnieniu Odpowiedzialnego od zarzutu popełnienia naruszenia dyscyplinarnego, albo; (iv) umorzeniu postępowania.
2. Decyzja organu dyscyplinarnego I instancji orzekającego w składzie (3) trzyosobowym zapada zwykłą większością głosów.
3. Decyzja dyscyplinarna sporządzana jest na piśmie i zawiera: (i) oznaczenie Komisji, datę i formę rozpoznania sprawy i wydania decyzji; (ii) imię i nazwisko osoby orzekającej jako organ dyscyplinarny I instancji; (iii) imię i nazwisko lub nazwę Odpowiedzialnego i jego pełnomocnika; (iv) opis naruszenia dyscyplinarnego; (v) rozstrzygnięcie; (vi) zwięzłe

uzasadnienie zawierające wyjaśnienie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia; (viii) pouczenie o terminie i trybie wniesienia odwołania; (ix) podpis członków składu orzekającego organu dyscyplinarnego I instancji w formie pisemnej lub podpisu epuap. Uzasadnienia nie sporządza się w przypadku decyzji dyscyplinarnej wydanej w trybie przewidzianym w §14 ust. 8 lub §14 ust. 10 Regulaminu.

4. Decyzję dyscyplinarną wraz z pisemnym uzasadnieniem powinno się doręczyć stronom w terminie dwudziestu jeden (21) dni od jej wydania na posiedzeniu lub ogłoszenia po przeprowadzeniu rozprawy.

§17

[Odwołanie]

1. Stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania od decyzji Przewodniczącego Komisji o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz od decyzji organu dyscyplinarnego I Instancji do organu dyscyplinarnego II instancji.
2. Wniesienie odwołania przez członka PZG lub osobę posiadającą licencję PZG wymaga uiszczenia kaucji odwoławczej w wysokości PLN 1,000.00 (słownie: tysiąc złotych) na konto bankowe PZG. Nieuiszczenie kaucji odwoławczej powoduje pozostawienie odwołania bez rozpoznania, zaś decyzja organu dyscyplinarnego I instancji staje się ostateczna, niezaskarżalna i wykonalna. Uwzględnienie odwołania w całości powoduje zwrot kaucji odwoławczej, natomiast w przypadku uwzględnienia odwołania w części o wysokości zwrotu kaucji odwoławczej decyduje organ dyscyplinarny II instancji. Odwołania składane przez Zarząd PZG, komisję problemową lub Komisję Rewizyjną nie wymagają uiszczenia kaucji odwoławczej, niemniej w przypadku nieuwzględnienia odwołania w części lub całości zobowiązane są one do przekazania równowartości kwoty kaucji odwoławczej w wysokości ustalonej przez organ dyscyplinarny II instancji na konto bankowe Odpowiedzialnego w przypadku odwołania składanego na jego niekorzyść albo na konto Wnioskodawcy w przypadku odwołania składanego na korzyść Odpowiedzialnego.
3. Odwołanie zawiera: (i) oznaczenie Komisji; (ii) imię i nazwisko lub nazwę strony składającej Odwołanie oraz ewentualnie wskazanie pełnomocnika; (iii) adres do doręczeń strony składającej odwołanie lub pełnomocnika, w tym adres(y) poczty elektronicznej; (iv) imię i nazwisko lub nazwę osoby ukaranej wraz ze wskazaniem jej pełnomocnika oraz adresu do doręczeń, jeżeli odwołanie składa strona przeciwna; (v) oznaczenie zaskarżonej decyzji; (vi) przytoczenie zarzutów wobec zaskarżonej decyzji oraz ich uzasadnienie; (vii) wniosek o zmianę zaskarżonej decyzji w całości lub części; (viii) potwierdzenie uiszczenia kaucji odwoławczej; (ix) podpis osoby składającej wniosek o ukaranie lub pełnomocnika; (x) wymienienie załączników.
4. Odwołanie wnosi się w terminie czternastu (14) dni od dnia otrzymania decyzji organu dyscyplinarnego I instancji wraz z jego pisemnym uzasadnieniem. Niezłożenie odwołania w terminie określonym skutkuje pozostawieniem odwołania bez rozpoznania, zaś decyzja organu dyscyplinarnego I instancji staje się ostateczna, niezaskarżalna i wykonalna, chyba że strona składająca odwołanie wraz z odwołaniem złoży wniosek o przywrócenie

terminu, w którym uprawdopodobni, że niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od niej lub jej pełnomocnika.

5. Odwołanie może zostać cofnięte do momentu rozpoczęcia rozprawy przed organem dyscyplinarnym II instancji. W przypadku cofnięcia odwołania organ dyscyplinarny II instancji umarza postępowanie na posiedzeniu, zaś decyzja organu dyscyplinarnego I instancji staje się ostateczna, niezaskarżalna i wykonalna.
6. Przewodniczący Komisji po stwierdzeniu, że odwołanie zostało złożone przez uprawnioną osobę w terminie określonym w §17 ust. 4 Regulaminu albo jeżeli wraz z odwołaniem złożony został wniosek o przywrócenie terminu, o którym mowa w § 17 ust. 4 Regulaminu, wyznacza skład orzekający organu dyscyplinarnego II instancji zgodnie z §9 ust. 2 i §10 ust. 5 Regulaminu oraz przekazuje mu informacje o stronach postępowania oraz ich pełnomocnikach. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w §10 ust. 3 Regulaminu Przewodniczący Komisji niezwłocznie przekazuje odwołanie organowi dyscyplinarnemu II instancji.
7. W przypadku nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu organ dyscyplinarny II instancji umarza postępowanie na posiedzeniu, zaś decyzja organu dyscyplinarnego I instancji staje się ostateczna i wykonalna.
8. Organ dyscyplinarny II instancji przekazuje odwołanie stronie przeciwnej, wyznaczając czternastodniowy (14) termin na złożenie odpowiedzi na odwołanie. Odpowiedź na odwołanie powinna zawierać: (i) oznaczenie Komisji; (ii) imię i nazwisko lub nazwę osoby składającej odpowiedź na odwołanie oraz ewentualnie wskazanie pełnomocnika; (iii) adres do doręczeń, w tym adres poczty elektronicznej; (iv) ustosunkowanie się do zarzutów wobec zaskarżonej decyzji zawartych w odwołaniu; (v) podpis osoby składającej odpowiedź na odwołanie oraz ewentualnie wskazanie pełnomocnika; (vi) wymienienie załączników. Niezłożenie odpowiedzi na odwołanie nie stanowi przeszkody do jego rozpoznania i rozstrzygnięcia.
9. Organ dyscyplinarny II instancji wyznacza rozprawę, która powinna odbyć się w terminie dwudziestu jeden (21) dni od otrzymania odpowiedzi na odwołanie lub upływu terminu na złożenie odpowiedzi na odwołanie. O terminie rozprawy zawiadamia się strony lub ich pełnomocników, informując ich o prawie do udziału w rozprawie. Termin rozprawy powinien być wyznaczony tak, aby między doręczeniem zawiadomienia a dniem rozprawy upłynęło co najmniej siedem (7) dni. Wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy osobie składającej odwołanie doręcza się odpowiedź na odwołanie.
10. Odwołanie od decyzji o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wydanej przez Przewodniczącego Komisji może zostać rozstrzygnięte na posiedzeniu, bez konieczności przeprowadzania rozprawy.

§18

[Rozprawa przed organem dyscyplinarnym II instancji]

1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna sprawozdanie przewodniczącego składu orzekającego, w którym zwięźle przedstawiane są okoliczności faktyczne sprawy i przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarnego, treść zaskarżonej decyzji organu dyscyplinarnego I instancji oraz zarzuty i wnioski zawarte w odwołaniu.
2. Organ dyscyplinarny II instancji rozstrzyga na podstawie materiału zebranego w postępowaniu przed organem dyscyplinarnym I instancji. Nowe dowody mogą zostać dopuszczone na wniosek wyłącznie wtedy, gdy strona nie mogła ich powołać przed organem dyscyplinarnym I instancji i są one istotne dla rozstrzygnięcia.
3. Przed zakończeniem rozprawy organ dyscyplinarny II instancji udziela głosu stronom, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie która wniosła odwołanie.
4. Po wysłuchaniu końcowych głosów stron organ dyscyplinarny II instancji zamyka rozprawę i zarządza przerwę, która powinna być nie dłuższa niż czterdzieści pięć (45) minut, celem narady składu orzekającego nad rozstrzygnięciem. Ogłoszenie decyzji dyscyplinarnej wraz ze zwięzłym podaniem motywów rozstrzygnięcia oraz pouczeniem stron o terminie i trybie wniesienia odwołania następuje po przerwie. Jeżeli sprawa jest szczególnie złożona organ dyscyplinarny może odroczyć ogłoszenie decyzji dyscyplinarnej na oznaczony termin przypadający nie później niż siedem (7) dni po zamknięciu rozprawy.
5. Do rozprawy przed organem dyscyplinarnym II instancji w sprawach nieuregulowanych w §19 Regulaminu odpowiednio stosuje się przepisy §15 Regulaminu, dotyczące rozprawy przed organem dyscyplinarnym I instancji.

§19

[Decyzja organu dyscyplinarnego II instancji]

1. Organ dyscyplinarny II instancji może orzec na niekorzyść Odpowiedzialnego wyłącznie wtedy, gdy wniesiono na jego niekorzyść odwołanie oraz w granicach odwołania.
2. Organ dyscyplinarny II instancji wydaje decyzję, w której: (i) utrzymuje w mocy decyzję Przewodniczącego Komisji o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo decyzję organu dyscyplinarnego I instancji, albo; (ii) uchyla decyzję Przewodniczącego Komisji o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo decyzję organu dyscyplinarnego I instancji w całości i orzeka co do istotny sprawy; albo; (iii) uchyla decyzję organu dyscyplinarnego I instancji w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy oraz utrzymuje w mocy decyzję organu dyscyplinarnego I instancji w pozostałej części, albo; (iv) umarza postępowanie.
3. Decyzja organu dyscyplinarnego II instancji zapada zwykłą większością głosów.
4. Decyzja dyscyplinarna organu II instancji sporządzana jest na piśmie i zawiera: (i) oznaczenie Komisji, datę i formę rozpoznania sprawy i wydania decyzji; (ii) imię i nazwisko członków składu orzekającego organu dyscyplinarnego II instancji; (iii) imię i nazwisko lub nazwę Odpowiedzialnego i jego pełnomocnika; (iv) rozstrzygnięcie wraz z pisemnym uzasadnieniem zawierającym wyjaśnienie podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia;

(viii) pouczenie o terminie i trybie wniesienia skargi na ostateczną decyzję organu dyscyplinarnego II instancji; (ix) podpisy członków składu orzekającego organu dyscyplinarnego II instancji, w formie pisemnej lub formie elektronicznej.

5. Decyzja organu dyscyplinarnego II instancji jest ostateczna i wykonalna od momentu ogłoszenia zgodnie z §18 ust. 4 Regulaminu.
6. Decyzję organu dyscyplinarnego II instancji wraz z pisemnym uzasadnieniem doręcza się stronom w terminie dwudziestu (21) dni od jej ogłoszenia zgodnie z §18 ust. 4 Regulaminu.
7. Od ostatecznej decyzji organu dyscyplinarnego II instancji przysługuje skarga do Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim. Skarga do Trybunału przysługuje wyłącznie od ostatecznych decyzji dyscyplinarnych wydanych po wyczerpaniu środków zaskarżenia w postępowaniu dyscyplinarnym przed Komisją. Skargę do Trybunału wnosi się w terminie i trybie przewidzianym w Ustawie oraz przepisach właściwych dla postępowania przez Trybunałem. Skarga do Trybunału nie wstrzymuje wykonalności decyzji dyscyplinarnej, chyba że Trybunał zadecyduje inaczej na podstawie przepisów właściwych dla postępowania przed Trybunałem.

§20

[Wznowienie postępowania dyscyplinarnego]

1. Postępowanie dyscyplinarne może zostać wznowione na wniosek Odpowiedzialnego lub Zarządu PZG w przypadku pojawienia się nowych okoliczności, które nie były i przy dołożeniu należytej staranności nie mogły być znane w czasie orzekania przez organ dyscyplinarny. Postępowania dyscyplinarnego nie wznowia się po upływie dwudziestu czterech (24) miesięcy od ostatecznej decyzji organu dyscyplinarnego.
2. Postępowanie dyscyplinarne może zostać wznowione także na wniosek Odpowiedzialnego lub Zarządu PZG o darowanie pozostałej do odbycia kary terminowej, jeżeli przemawia za tym postawa Odpowiedzialnego w okresie odbywania kary. Organ dyscyplinarny może dodatkowo uzależnić uwzględnienie wniosku o darowanie kary od złożenia poręczenia osobistego od osoby godnej zaufania będącej członkiem PZG lub posiadającej licencję PZG, wskazującego, że ukarany będzie przestrzegał przepisów PZG oraz norm etycznych obowiązujących w sporcie. Jeżeli po uwzględnieniu wniosku o darowanie reszty kary Odpowiedzialny popełni nowe naruszenia dyscyplinarne i zostanie ukarany, darowana reszta kary podlega wykonaniu w całości.
3. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego złożony w sprawie, w której wcześniej złożona została skarga do Trybunału pozostawia się bez rozpoznania.
4. O wznowieniu postępowania dyscyplinarnego decyduje na posiedzeniu skład orzekający Komisji wyznaczony zgodnie z §9 ust. 2 Regulaminu. Decyzję doręcza się stronom w terminie siedmiu (7) dni. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego nie przysługuje odwołanie.

5. Uznając, iż istnieją podstawy wznowienia organ dyscyplinarny uchyla poprzednią decyzję dyscyplinarną i orzeka co do istoty sprawy. Do postępowania o wznowienie stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego przed organem dyscyplinarnym II instancji.

ROZDZIAŁ V

Przepisy przejściowe i końcowe

§21

[Wejście w życie i obowiązywanie Regulaminu]

1. Regulamin wchodzi w życie z dniem 30 maja 2022 r. Z dniem wejścia w życie Regulaminu traci moc Regulamin Dyscyplinarny Polskiego Związku Golfa przyjęty uchwałą Walnego Zgromadzenia Polskiego Związku Golfa w dniu 30 września 2011 r., z zastrzeżeniem §22 ust. 2 Regulaminu.
2. Postępowania dyscyplinarne wszczęte przed dniem wejścia w życie Regulaminu prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.